

53. Àti pé nígbà tí wọn bá n kà á fún wọn, wọn wí pé: A gbà á gbọ. Òdodo ni láti òdodo Olúwaa wa. Dájúdájú àwá ti juwò-jusè sílẹ̀ fún Allaahu síwájú rẹ.

54. Àwọn wònyen ni (Allaahu) yóò fún ni ẹsan wọn ní ẹẹmeji nítorí ifaradàa wọn, àti pé wọn fi (isẹ) rere ti (isẹ) buburú lọ, àti pé wọn n ná nínú un nńkan tí A pèsè fún wọn.

55. Àti pé nígbà tí wọn bá gbọ isokúso òrò wọn n sẹrí kúrò níbẹ, wọn n sọ pé: Àwa yóò gba ẹsan isẹc wa, ẹyin náà yóò sì gba ti yín, Alàáfia fún yín. Àwa kò wá àwọn aláimòkan (láti bá se àsepò).

56. Dájúdájú iwọ kò le fi ọ̀nà mọ ẹni tí o fẹ̀ràn, sùgbón Allaahu ni Ó n fi ọ̀nà mọ ẹni tí Ó bá fẹ, Ọ̀un ni ó sì mọ jùlọ nípa àwọn tí wọn mọ̀nà.

57. Wọn sì wí pé: Tí a bá tẹ̀lẹ̀ imọ̀nà náà pẹ̀lúu rẹ, wọn yóò lé wa kúrò lóri ilẹc wa. Njẹ A kò ti fún wọn ní ààyè mímọ gbé, tí ó jẹ ààyè ifòkànbàlẹ, oríṣiirisi àwọn ẹ̀sọ̀ sì wá níbẹ tí ó jẹ ije-imu láti òdodo Wa, sùgbón ọ̀pọ̀lọ̀pọ̀ wọn kò mò.

58. Àti pé mélé́dó-mélé́dó àwọn ilú ni A ti parun nítorí pé (àwọn èniyàn-an wọn) si ayé ló nítorí igbádùn tí wọn rí níbẹ. Àwọn ibùgbée wọn niyẹn, kò sí àwọn tí ó gbé ibùgbée wọn àyàfi iba àwọn èniyàn diẹ. Àwa gan-an sì ni Olùjogun (wọn).

59. Bẹ̀ẹ̀ sì ni Olúwaa rẹ kò ní pa ilú kan run àyàfi kí Ó gbé ọ̀jísẹ kan dide nínú un olú ilú náà tí yóò máa ka àwọn àmii Wa fún wọn, bẹ̀ẹ̀ sì ni Àwa kò jẹ pa ilú kan run àyàfi bí àwọn ará ilú náà bá jẹ alábòsí.

60. Àti pé ohun kóhun tí ẹ bá rí gbà láyẹ, iyẹn kàn jẹ igbádùn ayé àti ọ̀sọ̀ọ̀ rẹ ni, sùgbón ohun tí ó wá ní òdodo Allaahu ló dára jùlọ, iyẹn ni yóò sì wá títi láéláé. Ẹ kò se làákàye ni?

وَإِذَا يُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ قَالُوا ءَامَنَّا بِهِ ءَ إِنَّهُ الْحَقُّ مِن رَّبِّنَا إِنَّا كُنَّا مِن قَبْلِهِ مُسْلِمِينَ ﴿٥٣﴾ أُولَٰئِكَ يُؤْتَوْنَ أَجْرُهُم مَّرَّتَيْنِ بِمَا صَبَرُوا وَيَدْرَءُونَ بِالْحَسَنَةِ السَّيِّئَةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ ﴿٥٤﴾ وَإِذَا سَمِعُوا اللَّغْوَ أَعْرَضُوا عَنْهُ وَقَالُوا لَنَا أَعْمَلُنَا وَلَكُمْ أَعْمَلُكُمْ سَلَمٌ عَلَيْكُمْ لَا نَبْتَغِي الْجَاهِلِينَ ﴿٥٥﴾ إِنَّكَ لَا يَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ ۚ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ﴿٥٦﴾ وَقَالُوا إِن تَبِيعَ أَهْدَىٰ مَعَكَ تُتَخَطَّفُ مِنْ أَرْضِنَا أَوْ لَمْ نُمَكِّنْ لَهُمْ حَرَمًا ءَامِنًا يُجِبَىٰ إِلَيْهِ ثَمَرَاتُ كُلِّ شَيْءٍ رِّزْقًا مِّن لَّدُنَّا وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥٧﴾ وَكَمْ أَهْلَكْنَا مِن قَرْيَةٍ بَطَرَتْ مَعِيشَتَهَا ۖ فَتِلْكَ مَسْكِنُهُمْ لَمْ تُسْكَنْ مِّنْ بَعْدِهِمْ إِلَّا قَلِيلًا ۚ وَكُنَّا خُنًى لِّلْوَارِثِينَ ﴿٥٨﴾ وَمَا كَانَ رَبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرَىٰ حَتَّىٰ يَبْعَثَ فِي أُمِّهَا رَسُولًا يَتْلُوا عَلَيْهِمْ ءَايَتِنَا ۚ وَمَا كُنَّا مُهْلِكِي الْقُرَىٰ ۚ إِلَّا وَأَهْلُهَا ظَالِمُونَ ﴿٥٩﴾ وَمَا أَوْتِيتُمْ مِّن شَيْءٍ فَمَتَّعِ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَزِينَتَهَا ۚ وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ ۚ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٦٠﴾